

være at foretage fra Universitetets Side. I Skrivelse af 22. September 1887 meddelte dette Udvalg, at det, efterat have konfereret med dem af deres Kolllegaer, som enten bestyrede Samlinger eller maatte antages at benytte særegne Læremidler ved Forelæsningerne og Øvelserne, var kommet til det Resultat, at der ikke var nogen Grund til, at Universitetet skulde ønske at være repræsenteret paa Udstillingen, især da de af Universitetets Samlinger, der kunde antages at have Interesse for det større Publikum (zoologisk Museum, botanisk Have og mineralogisk Museum) holdtes aabne for samme en eller flere Gange ugentlig Aaret rundt.

3. Den franske Kunstudstilling i Kjøbenhavn i 1888.

Efter Begjæring fra Komiteen for den franske Kunstudstilling i Kjøbenhavn meddelte Konsistorium under 26. April 1888 Tilladelse til, at den Universitetet tilhørende Statue af Mercie »David« udlaanets til Opstilling i Udstillingen, imod at Komiteen besørgede den assureret og tilbagesendt i uskadt Tilstand efter Udstillingens Slutning.

IX. Det akademiske Legat- og Stipendievæsen.

1. Tilkommet Legat ved Universitetet.

Ved Testamente af 23. December 1867 skjænkede daværende Bogholder i Universitetskvæsturen, Kammerraad L. V. Gede en Kapital af 4000 Rd. i jyske Landejendoms Kreditforenings Obligationer til et Legat for Enker og Døtre efter Universitetskvæsturens faste Kontorpersonale, hvilket Legat han ønskede bestyret paa samme Maade som Universitetets øvrige Legater. Efterat Legatstifteren, entlediget Kvæstor ved Universitetet, Etatsraad Gede, under 6. Marts 1885 var afgaaet ved Døden, modtog Kvæsturen fra executor testamenti i Boet Legatkapitalen i de ovennævnte Effekter. I Henhold til Kvæstors Indstilling bifaldt Konsistorium under 27. Oktober 1887, at det ovennævnte Legat var optaget blandt Universitetets Legater, samt bemyndigede D'Hrr. Inspectores kvæsturæ til paa Konsistoriums Vegne at medvirke til, at en Fundats for Legatet blev oprettet og indsendt til Stadfæstelse.

Da det paa Grund af den stedfundne Konvertering af fornævnte Obligationer var fundet rigtigst at afhænde ovennævnte Obligationer og anbringe Kapitalbeløbet i Panteobligationer, blev der ved Fundatsens Affattelse optaget Legatets derved bevirkede forøgede Kapitalformue. Kvæstor bemærkede derhos ved Fremsendelsen af den udarbejdede Fundats, at der i Henhold til et i Testamentet udtalt Ønske om, at Legatet maatte blive fritaget for at svare Administrationsgebyr til Universitetet, var optaget en saadan Bestemmelse i Fundatsen. Da der blandt Universitetets Legater fandtes flere, der havde opnaaet en saadan Begunstigelse, turde det, af Hensyn til Legatstifterens Forhold til Kvæsturen og Legatets særlige Øjemed, haabes, at Ministeriet ikke vil nære Betænkelighed ved at imødekomme det af Legatstifteren saaledes udtalte Ønske.

Fundatsen, der under 8. November 1887 ad mandatum er forsynet med kgl. Stadfæstelse, lyder saaledes:

Fundats for Bogholder, Kammerraad Gedes Legat til Enker og Døtre efter Universitetskvæsturens faste Kontorpersonale.

Ved Testamente af 23. December 1867 skjænkede daværende Bogholder i Universitetskvæsturen, Kammerraad L. V. Gede en Kapital af 4000 Rdl. i jyske Landejendoms Kreditforenings Obligationer til et Legat for Enker og Døtre efter Universitetskvæsturens faste Kontorpersonale, hvilket Legat han ønskede bestyret paa samme Maade som Universitetets øvrige Legater. Efterat Legatstifteren under 6. Marts 1885 er afgaaet ved Døden, har Kvæsturen fra Executor testamenti i Boet modtaget Legatkapitalen i ovennævnte Effekter med vedhængende Kupons, første Gang betalbare i 11. December 1885, hvorefter der, i Overensstemmelse med, hvad der i Testamentet er udtalt, er blevet udarbejdet følgende Fundats:

1. Legatet benævnes »Bogholder Kammerraad Gedes Legat til Enker og Døtre efter Universitetskvæsturens faste Kontorpersonale». Det bestyres af Universitetskvæsturen efter de samme Regler som Universitetets øvrige Legater, dog uden Afkortning af Administrationsgebyr. Kvæsturens Bogholder er dets Eforus. Skulde Kvæsturen i Tiden blive inddraget og Forretningerne henlagte under andre Kontorer, bortfalder Legatet, forsaavidt Portionerne i Henhold til nedenstaaende Bestemmelser ikke allerede ere besatte, og Kapitalen tilfalder da »Foreningen af 1837 til forsømte Børns Frelse» eller den Fond, der til den Tid muligvis maatte have afløst denne Forening, saaledes at Kapitalen bevares som et særligt Legat, hvoraf kun Renten anvendes til Foreningens Øjemed.

2. Legatets Kapital, der paa Skiftet efter den Afdøde er udlagt med 8000 Kr. i jyske Landejendoms Kreditforenings Obligationer, er efter en af Universitetets Kvæstor senere truffet Disposition afhændet og derefter indgaaet under Universitetets Legaters fælles Obligationsmasse. Den udgjør nu 8200 Kr. Forsaavidt en Nedsættelse af Rentefoden maatte gjøre det umuligt at udbetale Legatets aarlige Portioner med de i Post 3 nævnte Beløb, blive samtlige Portioner forholdsmæssig at nedsætte.

3. Af Legatets aarlige Renter uddeles 4 Portioner, hver paa 80 Kr., der tilfalde Enker eller ugifte Døtre efter Universitetskvæsturens, paa Testamentets Oprettelsestid i Tjeneste værende og senere tilkomne eller i Fremtiden tilkommende faste Kontorpersonale (Budet derunder indbefattet), forsaavidt Paagjældende har tjent mindst 5 Aar i Kvæsturen og enten døer i Tjenesten eller paa Grund af Alderdom eller Svaghed entlediges, og de Efterlevende efter deres Stilling ere trængende og værdige. Efter Testamentets Udtalelser skal der ved Ordet »trængende» forstaaes, at den afdøde eller entledigede Familieforsørger ikke har kunnet efterlade sig nogen eller i alt Fald kun en meget ringe Formue, og at de Efterladte ikke have nogen anden fast større Indtægt end den lille Pension eller Understøttelse, der maatte blive tillagt dem, saa at den samlede Indtægt maa anses utilstrækkelig til et efter enhver Stilling anstændigt Udkomme.

Enker kunne erholde Legatet uden Hensyn til deres Alder, forsaavidt de have uforsørgede Børn at opdrage; i modsat Fald maa de, ligesom de ugifte Døtre, have opnaaet en Alder af 45 Aar, førend de kunne komme i Betragtning. Moder og Datter eller flere Søstre kunne ikke samtidig oppebære Legatet.

4. De ledige Portioner bortgives af Kvæsturens faste Kontorpersonale ved Stemme flerhed i et Møde, der sammenkaldes og ledes af Eforus. I dette Møde

deltager Kvæstor ikke, saa lidt som i de under Nr. 5 og 6 nævnte Møder; Bndet deltager vel, men er ikke stemmeberettiget. Skulde der imidlertid være lige Stemmer for og imod, tiltræder Kvæstor, og hans Stemme gjør da Udslaget. Beslutningen saavel herom som om de nedenfor under Nr. 5 og 6 nævnte Punkter indføres i en Protokol, der vil være at anskaffe for Legatets Regning, og underskrives af alle samtlige de i Stemmegivningen deltagende. Det paahviler Eforus at tilvejebringe en fuldstændig Fortegnelse over samtlige de paa Testamentets Oprettelsestid i Tjeneste værende og senere tilkomne Kvæstur-Embedsmænds- og Bestillingsmænds Hustruer eller Enker og Døtre, med Opgivelse af, naar de ere fødte. Denne Fortegnelse indføres i den nysnævnte Protokol, og holdes stadig à jour.

5. Portionerne udbetales med Halvdelen i hver 11. Juni og 11. December Termin. De vedvarer, saafremt Trang og Værdighed fremdeles er tilstede, indtil de Paagjældende enten blive gifte eller ved Døden afgaa, og udbetales endnu for det Halvaar, i hvilket Ægteskabet eller Dødsfaldet indtræder — Halvaaret regnet fra 11. Juni til 10. December og fra 11. December til 10. Juni — til Legatnyderinden eller hendes Bo. Findes det derimod, at en Legatnyderindes Formuestilstand saaledes har forbedret sig, at hun ikke behøver Legatet, eller at hun ved sin Vandel har gjort sig uværdig dertil, ophører det strax. Afgjørelsen heraf træffes i et i Overensstemmelse med det under Nr. 4 Bemærkede afholdt Møde.

6. Skulde der til nogen Tid ikke være kvalificerede Personer til alle Portionerne, oplægges og frugtbargjøres de ledige Beløb, for at disse i Forbindelse med, hvad der kan indvindes ved at indkjøbe nye Obligationer istedenfor udtrukne, kunne tjene til Legatets Fremvæxt, saaledes at Portionerne i Tidens Løb enten kunne forøges i Antal eller forhøjes, efter hvad der til den Tid maatte anses tjenligst, i sidste Fald dog med runde Summer af mindst 20 Kr. aarlig for hver Portion. Afgjørelsen heraf træffes i et i Overensstemmelse med det under Nr. 4 Bemærkede afholdt Møde.

7. Ved Testamentet er der extraordinært tildelt forskellige navngivne Personer Portioner af forskjellig Størrelse af Legatet. Af disse ere endnu følgende i Live og berettigede til at nyde saadanne Portioner:

Enkefru M. Leerbeck, Enke efter nu afdøde Inspektør ved Frederiks Hospital					
Leerbeck	1	Portion	paa	80	Kr. aarlig
Frøken Adolphine Leerbeck	}	Søstre til samme	{	1	— — 80 — —
— Lise (Louise) Leerbeck				1	— — 50 — —
Jomfru Marie Wiene, Datter af afdøde Kvæsturbud					
Wiene	1	—	—	30	— —

Disse Portioner udbetales dem, forsaavidt de fremdeles blive ugifte, med Halvdelen i hver 11. Juni og 11. December Termin, og vedvare endnu for det Halvaar, i hvilket Ægteskabet eller Dødsfaldet indtræder, Halvaaret regnet fra 11. Juni til 10. December og fra 11. December til 10. Juni.

Kjøbenhavns Universitetskvæstur, den 1ste November 1887.

Goos, Will. Scharling,
inspectores qvæsturæ.
Alfr. Holck,
konst. Kvæstor.

2. Forandringer i de fundatsmæssige Bestemmelser for enkelte Legater eller nærmere Regler for disse.

a. *Japetus Steenstrups Legat, Universitetsbogtrykker Schultzz Legat, J. N. Madvigs Legat, Dr. Eichels Legat og de Moltkeske Legater til Universitetet.*

Efterat Konsistorium, efter Indstilling fra Universitetets Kvæstor, under 18. Januar 1887 havde besluttet, at den ved Finansministeriets Bekjendtgjørelse af 13. November 1886 tilbudte Konvertering ikke skulde iværksættes, forsaavidt angik et Universitetets Legater og Fonds tilhørende Beløb i kongelige 4 pCt. Rente bærende Obligationer, stort 546500 Kr., blev der, for at dette Beløb kunde blive frugtbargjort ved Anbringelse i Prioritetsobligationer, af Konsistorium indstillet til Ministeriet, at der maatte søges udvirket en Tillægsbestemmelse til Fundatserne for nedennævnte Legater.

Under 25. November s. A. blev derefter udfærdiget kgl. Stadfæstelse paa en Tillægsbestemmelse til Fundatserne af 18. April 1879, kgl. konfirmeret den 19. April s. A., for Japetus Steenstrups Legat; af 1. Juli 1879, kgl. konfirmeret den 9. Juli s. A., for Universitetsbogtrykker Schultzz Legat; af 19. December 1879, kgl. konfirmeret den 22. Januar 1880, for J. N. Madvigs Legat, og af 31. December 1881, kgl. konfirmeret den 25. Februar 1882, for Dr. Eichels Legat, samt under 19. September 1887 til den under 7. Januar 1845 oprettede og under 28. s. M. allerhøjest konfirmerede Foundation for afgangne Geheimestatsminister Joachim Godske Greve af Moltkes Legater til Kjøbenhavns Universitet, efterat Besidderen af Grevskabet Bregentved forinden havde givet sit Samtykke, saalydende:

»Legatets Kapital anbringes i danske Statsobligationer eller dog efter de til enhver Tid for Anbringelsen af Umyndiges Midler gjældende Regler.«

b. *Det Riisbrighske Legat.*

Med Hensyn til det for 1887 aflagte Regnskab for det til Valkendorfs Kollegium knyttede Riisbrighske Legat, blev af Revisionen bemærket Følgende: Legatet, som efter Stifterens Testamente skulde »deles lige imellem de to Alumner, der næst Inspektor ere de ældste Alumner paa Kollegiet,« var i Juni Termin blevet tildelt to Alumner, der begge vare ældre end Inspektor, og i December Termin var den ene Portion ved den efter Anciennet foretagne Fordeling tilfalden Inspektor selv. Uregelmæssigheden fremkom ved, at den Forudsætning, der maatte antages at ligge til Grund for Testamentets Bestemmelser, nemlig, at den ældste Alumnus tillige var Inspektor, ikke havde været tilstede i det foreliggende Tilfælde, og den skete Fordeling, der vistnok var stemmende med Testators Hensigt, kom derfor i Strid med Ordene i Testamentet. Forsaavidt der derfor ikke maatte findes Hjemmel for den skete Afvigelse fra Testamentet, henstillede Revisionen til Eforus for Valkendorfs Kollegium at søge en saadan Hjemmel udvirket i Lighed med den, der for Stampes Legats Vedkommende forelaa i en Afgjørelse af Kirke- og Undervisningsministeriet af 12. Oktober 1848, hvorved tillodes, at dette, ligeledes til Kollegiet knyttede Legat, maatte gives den ældste Alumnus istedenfor Inspektor.

Eforus, Professor, Dr. phil. Holm, fremkom i den Anledning under 19. Marts 1888 med en Indstilling til Konsistorium, hvori han oplyste, at han ved

Fordelingen af Legatet havde fulgt Traditionen fra den tidligere Efors Tid, og iøvrigt forklarede Grunden til den fremkomne Praxis paa samme Maade som Revisionen. Testamentets Forudsætning, at Inspektør skulde være den ældste Alumnus, overholdtes aldeles ikke, da Valget af Inspektør var frit, og det derfor ofte kunde hænde, at der valgtes en Alumnus, som havde adskillige Formænd i Anciennet. Ved at følge Bestemmelsernes Ordlyd vilde derfor fremkomme den Absurditet, at Legatet kunde blive at tildele forholdsvis unge Alumner, alene fordi de i Anciennet tilfældig kom lige efter Inspektør. Eforus henstillede derfor, at der udvirkedes en Bemyndigelse til, at Legatet for Fremtiden maatte blive at tildele den næstældste og tredjeældste Alumnus paa Kollegiet til lige Deling.

Efterat Konsistorium havde anbefalet Efori Indstilling, blev der af Ministeriet af Kirke- og Undervisningsvæsenet under 29. Juni 1888 ad mandatum udfærdiget en allerhøjeste Konfirmation paa Forandring i den under 26. April 1809 kgl. konfirmerede Fundats for det Riisbrighske Legat, hvorefter den paa-gjældende Bestemmelse om Legatets Fordeling forandredes derhen, at Legatind-tægten fremtidig skulde deles mellem den næstældste og den tredjeældste af Alumnerne paa Valkendorfs Kollegium.

c. *Det Rosenkrantz'ske Rejsestipendium.*

Efterat Kammerherre, Baron Iver Rosenkrantz i Juni 1888 var afgaaet ved Døden, anerkjendte Konsistorium i dennes Sted Overkliftfoged, Baron J. F. A. Rosenkrantz til Færgegaard som berettiget til at udøve den i Fundatsen for det Rosenkrantz'ske Rejsestipendium hjemlede Udnævnelsesret.

d. *J. L. Smiths Legat.*

I Skrivelse af 3. Oktober 1887 indberettede Eforus for J. L. Smiths Legat, at Revisionskontoret ved Revisionen af Legatets Eforiprotokol havde gjort opmærksom paa, at da Udbetalingerne ved dette Stipendium ikke skete ved Eforus, men i Henhold til de af ham udstedte Anvisninger ved Kvæsturen, var der ikke Grund til vedvarende at lade Protokollen blive indsendt til Revision, saaledes at der gaves særlig Kvittance for den, men at det Naturlige var, at Protokollen som Bilag fulgte med det Regnskab, Kvæsturen aflagde for Stipendiet, saameget mere som Protokollen kun havde Betydning for Revisionen ved de Skrivelser fra Konsistorium, der fulgte med den som Bilag. Da Eforus fandt Revisionskontorets Bemærkning naturlig, anmodede han om Konsistoriums Samtykke til ovennævnte Forandring. Konsistorium meddelte under 6. s. M. det begjærede Samtykke.

e. *Den Scheelske Stiftelse, det Hurtigkarlske Legat og det Liliendalske Legat.*

Efter Efori Indstilling bifaldt Konsistorium ved Skrivelse af 15. Februar 1888, at der, paa Grund af det stigende Antal Ansøgninger om Legatunderstøttelser, til Hjælp ved Extrahering m. v. ved følgende Legater: det Hurtigkarlske Legat, det Liliendalske Legat og den Scheelske Stiftelse maatte af disse Legaters Renter udbetales et Honorar for saadan Hjælp, saaledes at dette sattes indtil

20 Kr. aarlig for hver af de to førstnævnte Legater og indtil 30 Kr. aarlig for den Scheelske Stiftelse, dog saaledes, at der for sidstnævnte Stiftelses Vedkommende i de enkelte Aar, hvor nye Familielodder skulde bortgives, maatte udbetales indtil 50 Kr. aarlig.

f. Det Skeelske Legat.

Da Eforus for det Skeelske Legat havde gjort opmærksom paa, at der ved Fordelingen af Legatets aarlige Renteudbytte fremkom en Uoverensstemmelse, idet det i Fundatsens § 2 nævnte Residuum efter den i §en opstillede Beregning var udregnet efter en Rente af 5 pCt., medens Renten for Øjeblikket kun var 4 pCt., godkjendte Konsistorium i Skrivelse af 26. April 1888, at det i § 2 nævnte Residuum, som tilfalder Afdelingen for disputantes og pauperes, beregnedes som en Kapitalrente efter den til enhver Tid gjældende Rentefod, for nærværende Tid altsaa som 4 pCt. Rente af 400 Kr.

3. Bevillinger eller Undtagelser fra de lov- eller fundatsmæssige Bestemmelser for Legaterne.

a. Høpnens Rejsestipendium.

Efterat Eforus for Høpnens Rejsestipendium under 17. December 1887 havde meddelt Konsistorium, at cand. mag. Weilbach, der i December Termin s. A. var bleven udnævnt til at nyde Stipendiet, først vilde kunne tiltræde den paatænkte videnskabelige Rejse i Foraaret 1888, anmodede Konsistorium Eforus om at meddele Cand. mag. Weilbach, at Rejsen efter de gjældende Regler maatte være tiltraadt senest den 11. Marts s. A., for at han kunde faa Stipendiet udbetalt for December Termin 1887, og at han, forinden Udbetalingen kunde ske maatte gjøre Anmeldelse til Konsistorium, om og naar Rejsen agtedes tiltraadt. Efterat Kandidat Weilbach havde meddelt nærmere Oplysninger om Grunden til Rejsens Udsættelse samt forespurgt om hans Stilling til Legatet, hvis han først rejste til Efteraaret 1888, bifaldt Konsistorium ved Skrivelse af 17. Marts s. A., at han maatte oppebære Legatportionen for December Termin, uanset at han først vilde kunne tiltræde sin Rejse i Løbet af April Maaned; forsaavidt han derimod maatte ønske at udsætte Rejsen til Efteraaret 1888, vilde den stedfundne Udnævnelse være at anse som bortfalden og en ny Ansøgning om at nyde Stipendiet indgives til den Tid.

b. Det Müllerske Legat.

Ved Skrivelse af 31. Maj 1888 til 1ste Revisionsdepartement indstillede Konsistorium til Decision, at den af Departementet til det Müllerske Legat gjorde Udsættelse om, at der af Eforus var udbetalt Stud. med. N. N. en Portion af ovennævnte Legat i December Termin 1887, uagtet hans Ret til at nyde Legatet var udløben i Juni Termin s. A., bortfaldt, da det lægevidenskabelige Fakultet havde meddelt Approbation paa den skete Fejltagelse.

c. J. L. Smiths Legat.

Ved Skrivelse af 6. Oktober 1887 meddelte Konsistorium Eforus for

J. L. Smiths Legat, der havde forespurgt, om Student N. N., der nød Legatets Studenterstipendium, kunde vedblive at nyde det, efterat han havde bestemt sig til at forberede sig til at gaa som Missionær til Østgrønland, at Stipendiaten ikke vilde kunne oppebære Stipendiet længere end til 11. December Termin s. A.

d. Det Wissingske Legat.

Ved Skrivelse af 9. September 1887 bifaldt Konsistorium, efter Indstilling fra Eforus for Wissings Legat, at en Portion af Legatet, stor 96 Kr. 87 Ø., der var forfalden til Udbetaling i December Termin 1886, og som ikke var bleven hævet, af Eforus var bleven indbetalt til Kvæsturen til Førrentning og Legatets Fornyelse, saalænge som den til Oppebørselen Berettigede ikke havde indfundet sig.

Da vedkommende Stipendiat i Juni 1888 havde oplyst, at Grunden til, at han havde undladt at hæve Legatportionen, laa i, at han antog, at hans Tid til at oppebære Legatet var udløben, bifaldt Konsistorium under 12. September 1888 hans Ansøgning om, at Portionen udbetaltes ham.

4. De med Universitetet forbundne Kollegier.

a. Borchs Kollegium.

Ved Skrivelse af 27. Oktober 1887 meddelte Konsistorium Alumnus paa Borchs Kollegium, cand. mag. N. N., Tilladelse til at foretage en Rejse paa to Maaneder for at gjenvinde sit Helbred ved et Ophold paa et udenlandsk Badested.

-- I Anledning af et ved Revisionen af Regnskabet for Borchs Kollegium for Aaret 1887 rejst Spørgsmaal, udbad Eforus sig Konsistoriums Approbation paa, at Cand. mag. N. N., der ifølge Konsistoriums Udnævnelse af 8. Oktober 1884 havde haft Plads paa Kollegiet, men af Eforus havde erholdt Tilladelse til midlertidig at opgive Pladsen, for at fungere som Lærer ved en lærd Skole, uden ny Udnævnelse var indtraadt i sin tidligere Plads for den resterende Tid fra 1. September 1887. Ved Skrivelse af 15. Februar 1888 meddelte Konsistorium den begjærede Approbation.

— I Henhold til Efori Indstilling bifaldt Konsistorium ved Skrivelse af 26. April 1888, at Alumnus paa Borchs Kollegium, cand. mag. N. N., maatte være borte fra Kollegiet i Maanederne April, Maj og Juni s. A., for i den Tid at foretage en videnskabelig Rejse til Rom.

b. Elers' Kollegium.

Ved Skrivelse af 6. Januar 1888 meddelte Konsistorium, efter Efori Indstilling, Tilladelse til, at Alumnus paa Elers' Kollegium, Cand. jur. N. N., som fra den 25. April s. A. var indkaldt til Tjeneste som Menig i Forplejningskorpset, uagtet denne Værnepligt maatte beholde sin Fribolig paa Kollegiet.

— Efterat den tidligere Portner paa Elers' Kollegium var bleven opsagt til 1. Januar 1888, udnævnte Konsistorium under 26. Oktober 1887 Høker C. L. Christiansen til Portner fra 1. Januar 1888 at regne med 3 Maaneders

Opsigelsesfrist fra begge Sider, mod at oppebære en aarlig Lønning af 900 Kr. samt Fribolig.

5. Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet.

a. Bortgivelsen af den ene af de for Studenter fra Frederiksborg lærde Skole bestemte privilegerede Kommunitets- og Regenspladser til en Student fra et tidligere Aar.

Ifølge Reglement for Regens- og Kommunitetsbeneficiet af 11. Februar 1848 § 4 Nr. 3 ere »tvende af de Studerende, som aarlig hidkomme til Universitetet fra Frederiksborg lærde Skole, under Forudsætning af, at de ved Examen artium eller Afgangsexamen have opnaaet Laudabilis eller første Karakter, berettigede til strax at nyde Kommunitet og Regens.« Under 22. September 1887 fandt Stipendiebestyrelsen sig foranlediget til af følgende Grunde at andrage hos Ministeriet om Tilladelse til at afvige fra denne Bestemmelse. Medens der ellers i Almindelighed havde været et stort Antal kvalificerede Ansøgere, der konkurrerede om disse to privilegerede Pladser, og Valget mellem de to, der skulde foretrækkes, ofte kunde være meget vanskeligt, stillede Forholdet sig ved den da forestaaende Bortgivelse af Kommunitetsstipendiet saaledes, at der i Sommeren 1887 kun var en fra Frederiksborg Skole dimitteret Student med første Karakter, der ansøgte om Stipendiet, og at som Følge deraf Privilegiet med Hensyn til den ene Plads ikke kunde komme nogen kvalificeret Ansøger tilgode. Helt anderledes stillede Sagen sig i 1886, da der var et meget stort Antal Studenter med første Karakter fra den nævnte Skole, og mange i høj Grad kvalificerede Ansøgere om de privilegerede Pladser maatte forbigaaes. Af disse saaledes forbigaaede Ansøgere med første Karakter søgte nu igjen 3 om Kommunitetet; af disse havde en Udmærkelse, en 96 Points og en 85 Points. Det vilde være meget ønskeligt, om en af disse Ansøgere, der under de givne Konkurrenceforhold ikke vilde kunne opnaa de uprivilegerede Pladser, kunde hjælpes med den privilegerede Plads, der ikke kunde besættes med nogen Student fra 1887. Det var nu vel klart, at en saadan Afgjørelse laa udenfor Ordene i Reglementets Bestemmelse. Det Privilegium, som denne hjemlede hver Aargangs Studenter fra Frederiksborg Skole, var med Hensyn til Aargangen af 1886 udtømt ved den da stedfundne Bortgivelse af Kommunitetet til to Ansøgere, og ingen Student fra 1886 kunde paaberaabe sig Bestemmelsens Ordlyd for ved nogen anden Lejlighed at opnaa Nydelse af Privilegiet. Imidlertid forekom det Stipendiebestyrelsen, at Tanken i den paagjældende Regel naturlig førte til at udvide denne saaledes, at Studenter fra 1886, der iøvrigt vare kvalificerede, kunde komme i Betragtning, naar derved ingen Ansøger fra 1887 tilsidesattes. Grundtanken var aabenbart den, at der hvert Aar skulde bortgives to privilegerede Pladser til Studenter fra Frederiksborg, og det saaledes, at de yngste Studenter bleve foretrukne. At der nogensinde i et enkelt Aar ikke skulde findes to kvalificerede Ansøgere, havde Reglementet ikke tænkt sig, og det var ogsaa et Forhold, der ikke vidstes at være indtraadt før, og som næppe i mange Tider vilde vende tilbage. Man havde derfor troet at kunne give Tanken i Bestemmelsen et adækvat Udtryk paa den Maade, som det

var sket. Men naar et saadant Tilfælde som det foreliggende indtraadte, krævede Tankens Konsekvens, at Studenter fra tidligere Aargange fik Adgang til at konkurrere om den eller de ledige Pladser, saaledes, at Studenterne fra en yngre Aargang altid gik forud for de ældre Aargange. Ved at udvide Bestemmelsen paa denne Maade og saaledes give Ansøgerne fra 1886 Adgang til at konkurrere om den Plads, som ingen Ansøger fra 1887 havde meldt sig til, led Ingen nogen Skade, hverken andre privilegerede Ansøgere eller de uprilegerede, idet den Mulighed, som Reglementets § 2 frembød for, at de uprilegerede Pladser kunde forøges ved Ikke-Besættelse af privilegerede, forlængst var bleven faktisk betydningløs og kunde forudses altid at ville blive det. Unladeligheden af at besætte Pladsen i nærværende Tilfælde vilde kun bevirke, at Stiftelsen besparede Pengene, noget, hvortil dens Status ikke opfordrede. Forsaauidt der endelig kunde næres Betænkelighed ved at udvide Privilegiet til et uomtalt Tilfælde, af Hensyn til den almindelige Grundsætning om stræng Fortolkning af Privilegier, skulde der erindres om, at denne Grundsætning ikke var bleven fulgt i fuld Skarphed ved dette Privilegium. Der var nemlig ofte med Ministeriets Billigelse tillagt Islændere privilegeret Kommunitetsstipendium med Fravigelse af visse i Reglementets § 4 Nr. 1 foreskrevne Betingelser. Den administrative Praxis kunde derfor i et Tilfælde, som det her foreliggende, kun medføre, at Stipendiebestyrelsen ikke paa egen Haand kunde bortgive den privilegerede Plads for frederiksborgske Studenter til en Student fra 1886, men den udelukkede ikke, at Ministeriet kunde give Bemyndigelse dertil.

Under 24. September 1887 meddelte Ministeriet Stipendiebestyrelsen den begjærede Bemyndigelse til at tillægge en af de Studenter, der i 1886 vare dimmitterede fra Frederiksborg lærde Skole med første Karakter, den ene af de for Studenter fra denne Skole i 1887 forbeholdte privilegerede Portioner af Kommunitets- og Regenssstipendiet, hvortil der ikke fandtes nogen kvalificeret Ansøger fra det sidste Aar.

b Extraordinært Brændetillæg til Regensalummerne.

I Februar 1888 modtog Stipendiebestyrelsen Indberetning fra Viceinspektøren paa Regensen om, at Brændeforraadet paa Regensen paa Grund af den vedvarende strænge Vinter næppe vilde strække til indtil Maanedens Udgang. Stipendiebestyrelsen indstillede herefter, at der bevilgedes et Tillæg af 24 Favne til Alumnernes Værelser, 1 Favn til Portneren og $\frac{1}{2}$ Favn til Viceinspektørens Kontor. I den af Kvæstor afgivne Erklæring bemærkedes, at der tidligere flere Gange under lignende Forhold var blevet bevilget saadanne Tillæg, senest ved Ministeriets Skrivelser af 5. Marts 1881 og 19. Marts 1886, henholdsvis 8 Favne til Alumnerne og $\frac{1}{2}$ Favn til Viceinspektøren og $16\frac{1}{2}$ Favne til Alumnerne og $\frac{1}{2}$ Favn til Viceinspektøren. I Sammenligning med disse Tillæg syntes det nu ønskede Tillæg for Alumnerne noget stort; men Forklaringen herpaa maatte søges i, at i 1881 det gamle Brændeforraad strakte til indtil Udgangen af Marts og i 1886 indtil lidt over Midten af samme Maaned, medens det nu oplystes, at der ikke havde Brændeforraad for længere Tid end til højst Maanedens Slutning. Kvæstor henstillede herefter, at der for Finansaaret 1887—88 extraordinært maatte anskaffes under Kommunitetets Udgiftspost 1. i.: 24 Favne Brænde til Regensalummerne, saaledes at et passende Kvantum forlods tilbageholdtes til de

ny indkommende Alumner, og at Resten fordeltes efter Stipendiebestyrelsens Skjøn, samt under Kommunitetets Udgiftspost 4. d.: $\frac{1}{2}$ Favn Brænde til Regensens Viceinspektør og 1 Favn til dens Portner. Efterat Konsistorium havde anbefale^t denne Indstilling, bifaldtes den af Ministeriet under 23. Februar s. A.

c. *Varetagelse af Regensprovstens Forretninger under hans Fraværelse paa en Udenlandsrejse.*

Efter Regensprovstens Indstilling bifaldt Konsistorium ved Skrivelse af 9. December 1887, at Viceinspektør paa Regensen, Cand. phil. Jonsson under Regensprovstens Fraværelse paa en Udenlandsrejse fra 1. Januar til 10. Juni 1888 maatte varetage de Regensprovsten paahvilende Forretninger, særlig Udbetalingen af det maanedlige Stipendiebeløb til Kommunitetsalunnerne, alt under Regensprovstens An- og Tilsvær.

B. Tilstand og Virksomhed.

I. Bestyrelse.

Til Rektor for Rektoratsaaret valgte den akademiske Lærerforsamling den 13. Oktober 1887 Professor, Dr. juris H. Will. Scharling, der tiltraadte Rektoratet den 22. November s. A.

— Dekanerne i dette Rektoratsaar have været: Professor, Dr. theol. Fr. Kr. Nielsen i det theologiske Fakultet, Professor, Dr. juris C. Torp i det rets- og statsvidenskabelige Fakultet, Professor, Dr. med. C. E. With i det lægevidenskabelige, Professor Dr. phil. L. F. A. Wimmer i det filosofiske og Professor, Dr. phil. H. G. Zeuthen i det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

— Konsistorium gjenvalgte den 7. September 1887 Professor, Dr. theol. C. H. Scharling som Medlem af Bestyrelseskomiteen for Kommunitetets Stipendievæsen for et Tidsrum af 5 Aar fra 6. s. M. at regne.

— Ved Skrivelse af 1. Juni 1888 anmodede Konsistorium Professor, Dr. juris H. Matzen om under begge Inspectores qvæsturæ, Professorerne, Dr. juris C. Goos og Dr. juris Will. Scharlings Fraværelse i Udlandet fra den 3dje til den 20. s. M. at varetage de Inspectores qvæsturæ paahvilende Forretninger.

II. Det akademiske Lærersamfund, de faste Censorer og de videnskabelige Anstalters Personalforhold.

1. Afgang og nye Udnævnelser.

Det theologiske Fakultet.

Assistent ved Universitetsbibliotheket, Cand. theol. S. M. Gjellerup blev af Fakultetet ansat som Notarius istedenfor Lic. theol. L. W. Schat Petersen, da denne blev udnævnt til Professor ordinarius i Fakultetet.